

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 4P/108/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8515203092
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Sroková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2016:8515203092.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou JUDr. Janou Srokovou v právnej veci navrhovateľky S. H., nar. XX. X. XXXX, bytom N. Y., ul. N. XXX/X proti odporcovi Z. H., nar. X. X. XXXX, trvale bytom N. Y., ul. N. XXX/X, t.č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, v konaní o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností na čas po rozvode k mal. S. H., nar. X. XX. XXXX, mal. G. H., nar. XX. X. XXXX, mal. S. H., nar. X. X. XXXX a mal. Z. H., nar. XX. XX. XXXX, zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Stará Ľubovňa takto

rozhodol:

I. Súd manželstvo navrhovateľky S. H., rod. H., nar. XX.X.XXXX a odporcu Z. H., nar. X.X.XXXX uzavreté dňa 24.9.1997 a zapísané v knihe manželstiev Matričného obvodu Stará Ľubovňa, vo zväzku 6, ročník 1997, na strane 111 pod poradovým číslom 65 r o z v á d z a .

II. Súd z v e r u j e maloleté deti S. H., nar. X.XX.XXXX, G. H., nar. XX.X.XXXX, S. H., nar. X.X.XXXX a Z. H., nar. XX.XX.XXXX na čas po rozvode manželstva do osobnej starostlivosti matke S. H., ktorá bude maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok.

III. Otec mal. detí Z. H., nar. X.X.XXXX je p o v i n n ý prispievať na výživu mal. S. H. mesačne sumou 27,13 eur, mal. G. H. mesačne sumou 27,13 eur, mal. S. H., mesačne sumou 27,13 eur a mal. Z. H. mesačne sumou 27,13 eur, ktoré výživné je otec povinný uhrádzať vždy do 15-tého dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám matky mal. detí, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Súd styk otca s maloletými deťmi neupravuje.

V. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov tohoto konania.

VI. Odporca nie je povinný uhradiť súdny poplatok za návrh.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa návrhom podaným na súde dňa 16.6.2015 domáhala, aby súd jej manželstvo s odporcom rozviedol a súčasne upravil rodičovské práva a povinnosti na čas po rozvode k mal. deťom pochádzajúcim z manželstva.

Svoj návrh odôvodnila tým, že manželstvo s odporcom uzavrela dňa 24.9.1997 pred Miestnym úradom v Starej Ľubovni. U oboch účastníkov ide o manželstvo prvé. Ešte pred uzavretím manželstva sa im narodili dve deti. Počas manželstva sa narodili ďalšie štyri deti. Okrem menších nedorozumení bolo ich manželstvo harmonické a šťastné. K vážnemu narušeniu manželských vzťahov došlo keď ju začal manžel fyzicky týrať a verbálne napádať. Keďže odporca ju naďalej verbálne napáda, vyvoláva hádky,

fyzické násilie sa stupňuje, jej city k nemu sa zmenili, ochladli a nemá záujem zotrvať v tak vážne narušenom vzťahu.

Manželstvo účastníkov v žiadnom prípade neplní svoju spoločenskú funkciu, nežijú spolu a zo strany navrhovateľky nie je možnosť obnovenia manželského spolužitia. Vzťahy medzi nimi sú už dlhšiu dobu narušené a rozvrátené vzhľadom na správanie sa manžela počas ich spolužitia.

Uznesením č.k. 4P/108/2015-30 zo dňa 26.10.2015 súd ustanovil mal. deťom pochádzajúcim z manželstva kolízneho opatrovníka Úrad práce, sociálnej práce a rodiny Stará Ľubovňa.

Súd poučil účastníkov konania o ich procesných právach a povinnostiach, odporcovi a kolíznemu opatrovníkovi doručil rovnopis návrhu na začatie konania na vyjadrenie a vo veci nariadil pojednávanie.

Odporca, ktorý je t.č. v Ústave na výkon väzby a výkon TOS v Prešove, sa podaním doručeným súdu dňa 3.11.2015 vyjadril k návrhu navrhovateľky na rozvod manželstva. Uviedol, že s návrhom na rozvod manželstva nesúhlasí, nakoľko niekto jeho ženu z jej rodiny prehovára, aby sa s ním rozišla. Manželku a svoje deti má rád. Nemal žiadny príjem, spolu s manželkou poberali sociálnu dávku.

Dňa 6.11.2015 bola súdu doručená správa kolízneho opatrovníka o rodinných, bytových a sociálnych pomeroch na strane mal. detí. V závere tejto správy kolízny opatrovník uviedol, že ak súd dospeje k záveru, že vzťahy medzi manželmi sú tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nie je možné očakávať obnovenie manželského spolužitia, navrhuje zveriť mal. deti S. H., G. H., S. H. a Z. H. do osobnej starostlivosti navrhovateľky. Výšku výživného žiadal kolízny opatrovník určiť vo výške primeranej potrebám mal. detí a styk odporcu s mal. mal. deťmi žiadal neupravovať.

Pojednávania nariadeného na deň 19.4.2016 sa odporca nezúčastnil nakoľko je vo VTOS, predvolanie na pojednávanie mal riadne a včas vykázané, a preto súd pojednával v jeho neprítomnosti v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p.

Na pojednávaní navrhovateľka zotrvala na svojom návrhu v plnom rozsahu poukazujúc na jeho obsahovú časť. Ďalej uviedla, že dôvodom podania návrhu je tá skutočnosť, že manžel ju dlhodobo bil, týral, vysmieval sa jej /napr. vybral penis a vyšťal sa na ňu/. Keďže situácia už bola neúnosná, podala na neho trestné oznámenie a na základe vykonaného dokazovania bol za tento čin odsúdený a teraz je odporca vo výkone trestu. Nemá záujem ďalej s ním žiť a to, čo on tvrdí, že ju a deti má rád, to nie je pravda, ide iba o to, že sa bojí, že bude platiť výživné. Má strach, že keď sa vráti z výkonu trestu a keď by mala s ním žiť, tak by ju dobil. Nemá záujem sa k nemu viac vrátiť, nemá záujem s ním žiť a to vzhľadom na jeho správanie sa k nej.

Kolízny opatrovník na pojednávaní navrhol pre prípad, že súd manželstvo rozvedie, aby zveril maloleté deti do osobnej starostlivosti matky S. H., ktorá ich bude zastupovať a spravovať ich majetok. Matka uviedla, že dokáže deťom zabezpečiť riadnu a osobnú starostlivosť, má o nich záujem, cíti sa byť spôsobilá osobne deti vychovávať a starať sa nich tak, ako doposiaľ. Zároveň navrhol súdu zaviazat' otca maloletých detí Z. H. prispievať na výživu maloletých detí výživným vo výške 27,13 eur mesačne na každé dieťa a styk otca s deťmi neupravovať.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, kolízneho opatrovníka, oboznámil sa s písomným stanoviskom odporcu, návrhom na začatie konania o rozvod a jeho prílohami, rozsudkom 1T 118/2015 a ďalšími listinnými dôkazmi doloženými do spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

Účastníci konania uzavreli manželstvo dňa 24.9.1997 po 5-ročnej známosti, z manželstva pochádzajú mal. deti a to: S. H., nar. X.XX.XXXX, G. H., nar. XX.X.XXXX, S. H., nar. X.X.XXXX a Z. H., nar. XX.XX.XXXX.

Zo začiatku bolo manželstvo harmonické, avšak k vážnemu narušeniu manželských vzťahov došlo, keď odporca začal navrhovateľku fyzicky napádať. Navrhovateľka mala zo začiatku záujem udržať manželstvo kvôli mal. deťom, ale aj za predpokladu, že sa odporca zmení. Keďže tento ju naďalej napádal a bil, podala na neho trestné oznámenie, na základe ktorého bol trestne stíhaný a t.č. aj

odsúdený za spáchanie zločinu týrania blízkej a zverenej osoby a bol mu uložený trest odňatia slobody na 24 mesiacov nepodmienečne.

Tieto skutočnosti mal súd preukázané z pripojeného rozsudku 1T/118/2015 zo dňa 7.9.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 7.9.2015.

Týmto rozsudkom bola schválená dohoda o vine a treste a súd potvrdil, že odporca je vinný zo spáchania zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. Zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody na 24 mesiacov nepodmienečne a zároveň mu bolo uložené ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Navrhovateľka ma z odporcu strach a obavy, že keď sa vráti z výkonu trestu je schopný ju aj dobiť.

Navrhovateľka už skôr žiadala súd zveriť mal. deti do jej starostlivosti a tunajší súd rozsudkom 4P/105/2015 mal. deti pochádzajúce z manželstva účastníkov konania zveril do osobnej starostlivosti matke a otca zaviazal povinnosťou platenia výživného po 27,13 eur mesačne na každé z mal. detí. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 10.12.2015.

Navrhovateľka aj na čas po rozvode žiadala zveriť mal. deti do jej osobnej starostlivosti.

Navrhovateľka je poberateľkou rodinných prídavkov na 5 detí, sociálnej dávky a ochranného príspevku, všetko v sume 392,- eur mesačne.

Mal. deti sú zdravé, riadne chodia do školy a je o ne riadne postarané.

Odporca je t.č. vo výkone trestu odňatia slobody za spáchanie zločinu týrania blízkej a zverenej osoby a bol mu uložený trest odňatia slobody na 24 mesiacov nepodmienečne. Trestného činu sa dopustil na manželke - navrhovateľke.

Na základe uvedeného súd právne uzatvára.

Podľa § 18 Zákona o rodine manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa § 19 ods. 1 Zákona o rodine o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť.

Podľa § 23 ods. 1 Zákona o rodine súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí.

Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa ods. 4 citovaného zákonného ustanovenia súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchovu a starostlivosť o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Podľa § 25 ods. 2 Zákona o rodine ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa ods. 3 citovaného zákonného ustanovenia každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa ods. 4 citovaného zákonného ustanovenia pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 113 ods. 1 O.s.p. s konaním o rozvod manželstva je spojené konanie o úpravu pomerov manželov k mal. deťom pochádzajúcim z ich manželstva na čas po rozvode.

Predmetom konania je rozvod manželstva účastníkov konania a úprava rodičovských práv a povinností na čas po rozvode k mal. deťom S. H., nar. X.XX.XXXX, G. H., nar. XX.X.XXXX, S. H., nar. X.X.XXXX a Z. H., nar. XX.XX.XXXX.

Ustanovenie § 23 upravuje hmotnoprávne podmienky rozvodu manželstva. Súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Zákon o rodine sa neuspokojuje s akýmkoľvek narušením a rozvratom vzťahov, ale vyžaduje ich určitý kvalifikovaný stupeň. Pri skúmaní, či sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj spoločenský účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia, súd berie do úvahy najmä vzájomný vzťah medzi manželmi a doterajšie spolužitie a jeho dĺžku. Intenzitu narušenia a rozvratu treba skúmať aj z hľadiska, či manželstvo môže plniť svoj spoločenský účel. Tým sa zdôrazňuje objektivita hodnotenia dôsledkov narušenia vzťahov medzi manželmi a vážneho rozvratu manželstva, lebo v každom prípade treba skúmať, aký vplyv majú tieto okolnosti na možnosť plnenia spoločenského účelu manželstva, ako aj na obnovenie manželského spolužitia. Súd musí zistiť, či manželstvo ešte môže plniť svoj spoločenský účel a či od manželov možno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Manželstvo, ako vzťah dvoch ľudí opačného pohlavia, nemožno niektorému z manželov vnucovať proti jeho vôli a ak jeden z manželov nechce zotrvať v manželskom zväzku s tým druhým a jeho správanie sa svedčí o tom, že sa nejedná iba o dočasné rozhodnutie, takéto manželstvo sa stáva formálnym zväzkom, čo je v rozpore s jeho účelom a podstatou.

Súd mal vykonaným dokazovaním preukázané, že vzťahy medzi účastníkmi konania sú vážne narušené a trvalo rozvrátené, ich manželstvo už dlhodobo neplní svoj účel, žiadnu zo svojich funkcií, teda funkciu hospodársku, funkciu vzájomnej pomoci a dôvery, ako ani funkciu výchovnú a od účastníkov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Ekonomickú funkciu si manželstvo účastníkov neplní od júna 2015, kedy bol odporca vzatý do väzby.

Manželia medzi sebou nekomunikujú, nezdieľajú svoje každodenné zážitky či starosti, a teda je preukázané, že manželstvo si neplní ani funkciu vzájomnej pomoci a dôvery medzi manželmi. Napokon manželstvo si neplní ani výchovnú funkciu, nakoľko účastníci nevychováajú svoje maloleté dieťa spolu a to najmä vzhľadom na ich vzájomné odlúčenie.

K vzniku aktuálnej situácie v manželstve podľa názoru súdu dochádzalo postupne, pričom o súčasný stav sa nepochybne pričínal odporca je t.č. vo výkone trestu odňatia slobody za spáchanie zločinu týrania blízkej a zverenej osoby a bol mu uložený trest odňatia slobody na 24 mesiacov nepodmienečne. Trestného činu sa dopustil na manželke - navrhovateľke.

Takéto správanie sa odporcu napokon viedlo až k úplnému citovému odcudzeniu navrhovateľky.

Keďže manželstvo si neplní žiadnu zo svojich funkcií a sú splnené všetky zákonné podmienky pre rozvod manželstva, súd manželstvo rozviedol i napriek vôli odporcu manželstvo zachovať.

Súd zároveň v súlade s cit. zákonnými ustanoveniami rozhodol ohľadne zverenia mal. deti do starostlivosti jedného z rodičov, úpravy výšky výživného tak, ako to vyplýva z výroku tohto rozsudku.

Súd vo všeobecnosti pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností vždy prihliadne predovšetkým na záujem maloletého dieťaťa, ako aj na jeho citové väzby, vývinové potreby a stabilitu budúceho výchovného prostredia. Je teda vždy potrebné dbať na to, aby sa zabezpečili čo najpriaznivejšie podmienky pre zdarný a zdravý vývoj dieťaťa a na jeho citové väzby k tomu - ktorému rodičovi. V prípade rozhodnutia súdu o zverení dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov zákon výslovne určuje, že súd v tomto smere dbá o to, aby bolo rešpektované právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati, ktoré mu má poskytnúť rodič, ktorému dieťa bolo zverené do osobnej starostlivosti.

Prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní súdu o úprave práv a povinnosti rodičov na čas po rozvode k maloletým deťom bol záujem mal. deti, ich citové väzby a vývinové potreby, ako aj stabilita budúceho výchovného prostredia. Súd je toho názoru, že zverenie mal. deti do osobnej starostlivosti navrhovateľky je v ich záujme predovšetkým s ohľadom na vek a toto zverenie zabezpečí vývinové potreby deti, ako aj stabilitu výchovného prostredia. Navrhovateľka sa o mal. deti riadne stará a v jej doterajšej starostlivosti neboli zistené žiadne nedostatky, starostlivosť o deti nezanedbáva.

Vzhľadom na vyššie uvedené, ako aj na vyjadrenie kolízneho opatrovníka, súd mal. deti zveril do osobnej starostlivosti navrhovateľky.

Čo sa týka určenia výživného na mal. deti, toto určenie závisí od výšky pravidelných ako aj nepravidelných mesačných platieb, ako aj od posúdenia zárobkových schopností a možností odporcu, tak subjektívnych ako aj objektívnych, tiež majetkových pomerov, životnej úrovne, ako aj od iných vecných plnení nad rámec výživného určeného súdom.

Z toho vyplýva, že pre určenie výšky vyživovacej povinnosti je smerodajná aj životná úroveň každého z rodičov, nakoľko platí, že dieťa sa má právo podieľať na životnej úrovni rodičov. V § 62 ods. 2 Zákona o rodine je stanovený základný princíp na určenie výšky vyživovacej povinnosti rodičov k deťom. Určenie výšky vyživovacej povinnosti sa odvodzuje od možností, schopností a majetkových pomerov povinného subjektu, ktorým je v tomto prípade odporca.

Súd po vykonanom dokazovaní určil vyživovaciu povinnosť odporcu na každé z mal. deti v minimálnom rozsahu t.j. 27,13 eur mesačne, teda tak, ako to žiadala vo svojom návrhu navrhovateľka, poukazujúc predovšetkým na to, že odporca je t.č. vo výkone trestu a jeho príjem nedovoľuje na 4 mal. deti platiť vyššie sumy výživného.

Súd súčasne neupravil stretávanie sa odporcu s mal. deťmi, nakoľko odporca tak, ako je to už horeuvedené je t.č. vo výkone trestu odňatia slobody.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 144 O.s.p. podľa ktorého účastníci nemajú právo na náhradu trov konania o rozvod alebo neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Keďže navrhovateľka bola oslobodená od platenia súdneho poplatku, súdny poplatok za návrh by mal uhradiť odporca. Súd však nezaviazal odporcu na platenie súdneho poplatku za návrh z dôvodu nízkeho príjmu vo výkone trestu, a to v zmysle ust. § 2ods. 2 Zákona č. 71/1992 o súdnych poplatkoch.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na tunajšom súde do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Navrhovateľka môže do troch mesiacov odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku oznámiť príslušnému matričnému úradu, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko.